

31983L0513

24.10.1983

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 291/1

DYREKTYWA RADY
z dnia 26 września 1983 r.
w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do
zrzutów kadmu

(83/513/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 100 i 235,

uwzględniając dyrektywę 76/464/EWG z dnia 4 maja 1976 r. w sprawie zanieczyszczenia spowodowanego przez niektóre substancje niebezpieczne odprowadzane do środowiska wodnego Wspólnoty ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 i 12,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽³⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽⁴⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

w celu ochrony środowiska wodnego Wspólnoty przed zanieczyszczeniem przez niektóre substancje niebezpieczne art. 3 dyrektywy 76/464/EWG wprowadza system uprzednich zezwoleń ustalający normy emisji dla zrzutów substancji wymienionych w wykazie I w Załączniku do tej dyrektywy; art. 6 wymienionej

dyrektywy przewiduje, że dla tych norm emisji należy ustanowić wartości dopuszczalne, jak również wskaźniki jakości dla środowiska wodnego dotkniętego tymi odprowadzanymi substancjami;

I kadm i jego związki są zawarte w wykazie I;

Państwa Członkowskie są zobowiązane do stosowania wartości dopuszczalnych, z wyjątkiem przypadków, gdy mogą one stosować wskaźniki jakości;

ponieważ zanieczyszczenie wynikające ze zrzutów kadmu do wody jest powodowane przez znaczną liczbę gałęzi przemysłu, konieczne jest ustanowienie szczególnych wartości dopuszczalnych, w zależności od typu danego przemysłu, oraz ustanowienie wskaźników jakości dla środowiska wodnego, do którego odprowadzany jest kadm z tego przemysłu;

obecnie nie jest możliwe ustanowienie wartości dopuszczalnych dla zrzutów powstających podczas produkcji kwasu fosforowego i nawozu fosforowego ze skał fosforowych;

celem wskaźników jakości musi być wyeliminowanie zanieczyszczeń kadmem różnych elementów środowiska wodnego, które mogą być dotknięte oddziaływaniem zrzutów kadmu;

takie wskaźniki jakości muszą być wyraźnie ustanowione w tym celu, a nie z zamiarem ustalenia reguł odnoszących się do ochrony konsumenta lub obrotu produktami pochodzącymi ze środowiska wodnego;

⁽¹⁾ Dz.U. L 129 z 18.5.1976, str. 23.

⁽²⁾ Dz.U. C 118 z 21.5.1981, str. 3.

⁽³⁾ Dz.U. C 334 z 20.12.1982, str. 138.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 230 z 10.9.1981, str. 22.

należy ustanowić szczególną procedurę monitorowania, aby umożliwić Państwom Członkowskim wykazanie, iż wskaźniki jakości są dotrzymane;

w celu skutecznego wprowadzenia w życie niniejszej dyrektywy należy ustanowić przepis w sprawie monitorowania przez Państwa Członkowskie środowiska wodnego dotkniętego oddziaływaniem zrzutów kadmu; art. 6 dyrektywy 76/464/EWG nie przewiduje kompetencji w zakresie wprowadzania takiego monitorowania; ze względu na to, że szczególne kompetencje nie zostały przewidziane w Traktacie, należy powołać się na art. 235 Traktatu;

ważne jest, aby co pięć lat Komisja przekazywała Radzie porównawczą ocenę realizacji niniejszej dyrektywy przez Państwa Członkowskie;

ponieważ wody gruntowe stanowią przedmiot dyrektywy 80/68/EWG⁽¹⁾, zostają one wyłączone z zakresu niniejszej dyrektywy;

poziom uprzemysłowienia Grenlandii jest bardzo niski ze względu na ogólną sytuację wyspy, a w szczególności ze względu na jej niewielkie zaludnienie, znaczny rozmiar oraz szczególne położenie geograficzne; dlatego też niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do Grenlandii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa:

- zgodnie z art. 6 ust. 1 dyrektywy 76/464/EWG ustanawia wartości dopuszczalne dla norm emisji kadmu w zrzutach odprowadzanych z zakładów przemysłowych, jak określono w art. 2 lit. e),
- zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 76/464/EWG ustanawia wskaźniki jakości dla kadmu w środowisku wodnym,
- zgodnie z art. 6 ust. 4 dyrektywy 76/464/EWG określa terminy spełnienia warunków określonych w zezwoleniach udzielonych przez właściwe władze Państw Członkowskich w odniesieniu do istniejących zrzutów,

- zgodnie z art. 12 ust. 1 dyrektywy 76/464/EWG ustanawia metody referencyjne pomiaru umożliwiające określenie zawartości kadmu w zrzutach i środowisku wodnym,
 - zgodnie z art. 6 ust. 3 dyrektywy 76/464/EWG ustanawia procedurę monitorowania,
 - wymaga od Państw Członkowskich współpracy w przypadku zrzutów oddziałujących na wody więcej niż jednego Państwa Członkowskiego.
2. Niniejsza dyrektywa dotyczy wód określonych w art. 1 dyrektywy 76/464/EWG, z wyjątkiem wód gruntowych.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy:

- a) „*kadm*” oznacza:
 - pierwiastek chemiczny kadm,
 - kadm zawarty w jakimkolwiek z jego związków;
- b) „wartości dopuszczalne” oznaczają wartości określone w załączniku I;
- c) „wskaźniki jakości” oznaczają wymagania określone w załączniku II;
- d) „przetwarzanie kadmu” oznacza jakikolwiek proces przemysłowy wymagający użycia lub produkcji kadmu lub jakikolwiek inny proces, w którym obecność kadmu jest nieunikniona;
- e) „zakład przemysłowy” oznacza jakikolwiek zakład, w którym produkowany jest kadm bądź jakakolwiek substancja zawierająca kadm;
- f) „istniejący zakład” oznacza zakład przemysłowy działający w dniu notyfikacji niniejszej dyrektywy;
- g) „nowy zakład” oznacza:
 - zakład przemysłowy, który zaczął działać po dniu notyfikacji niniejszej dyrektywy,
 - istniejący zakład przemysłowy, którego możliwości przetwarzania kadmu zostały znacznie zwiększone po dniu notyfikacji niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

1. Wartości dopuszczalne, terminy, do których należy się do nich dostosować oraz procedura monitorowania zrzutów są ustanowione w załączniku I.

⁽¹⁾ Dz.U. L 20 z 26.1.1980, str. 43.

2. Wartości dopuszczalne zwykle stosuje się do miejsca, w którym ścieki zawierające kadm opuszczają zakład przemysłowy.

Jeśli ścieki zawierające kadm są oczyszczane poza zakładem przemysłowym w zakładzie przeznaczonym do usuwania kadmu, Państwo Członkowskie może zezwolić na stosowanie wartości dopuszczalnych w miejscu, w którym ścieki opuszczają ten zakład.

3. Zezwolenia określone w art. 3 dyrektywy 76/464/EWG muszą zawierać przepisy co najmniej tak rygorystyczne jak te zawarte w załączniku I do niniejszej dyrektywy, chyba że Państwo Członkowskie przestrzega przepisów art. 6 ust. 3 dyrektywy 75/464/EWG, na podstawie załączników II i IV do niniejszej dyrektywy.

Zezwolenia podlegają przeglądowi co najmniej raz na cztery lata.

4. Bez uszczerbku dla swoich zobowiązań wynikających z ust. 1-3 oraz przepisów dyrektywy 75/464/EWG Państwa Członkowskie mogą przyznawać zezwolenia nowym zakładom, tylko wtedy, gdy zakłady te stosują normy odpowiadające najlepszym dostępnym środkom technicznym, kiedy jest to konieczne do usunięcia zanieczyszczeń, zgodnie z art. 2 wymienionej dyrektywy lub w celu zapobieżenia zakłóceniom konkurencji.

Niezależnie od przyjętych metod, jeżeli z przyczyn technicznych zamierzone środki nie odpowiadają najlepszym dostępnym środkom technicznym, Państwo Członkowskie przedstawia Komisji uzasadnienie tych powodów, przed wydaniem jakiegokolwiek zezwolenia.

Komisja przekazuje niezwłocznie to uzasadnienie innym Państwom Członkowskim i przesyła wszystkim Państwom Członkowskim sprawozdanie zawierające jej opinię, w możliwie najkrótszym czasie, w sprawie odstępstwa określonego w akapicie drugim. W razie potrzeby, Komisja w tym samym czasie przedstawia Radzie odpowiednie wnioski.

5. Referencyjna metoda analizy używana dla określenia obecności kadmu podana jest w załączniku III (1). Można korzystać z innych metod, pod warunkiem że limity wykrywania, precyzyjność i dokładność takich metod są co najmniej tak dobre, jak

ustanowiono w załączniku III (1). Dokładność wymagana dla pomiarów ścieków podana jest w załączniku III (2).

Artykuł 4

Państwa Członkowskie, których to dotyczy, są odpowiedzialne za monitorowanie środowiska wodnego, dotkniętego oddziaływaniem zrzutów przemysłowych.

W przypadku zrzutów oddziałujących na wody więcej niż jednego Państwa Członkowskiego zainteresowane Państwa Członkowskie współpracują ze sobą, mając na względzie harmonizację procedur nadzorowania.

Artykuł 5

1. Komisja przygotowuje porównawczą ocenę realizacji niniejszej dyrektywy przez Państwa Członkowskie na podstawie informacji dostarczonych przez Państwa Członkowskie, zgodnie z art. 13 dyrektywy 76/464/EWG, na jej wniosek, który musi być przedstawiany oddzielnie dla każdego przypadku. Informacje te zawierają w szczególności:

- szczegóły dotyczące zezwoleń ustanawiających normy emisji dla zrzutów kadmu,
- wyniki badania ilości kadmu odprowadzanego do wód, określonych w art. 1 ust. 2,
- wyniki pomiarów wykonanych przez krajową sieć powołaną w celu określenia stężenia kadmu.

2. Komisja przesyła Radzie ocenę porównawczą określoną w ust. 1 co pięć lat, a po raz pierwszy cztery lata po notyfikacji niniejszej dyrektywy.

3. W przypadku zmiany stanu wiedzy naukowej dotyczącej głównie toksyczności, trwałości i akumulacji kadmu w organizmach żywych i osadach lub w przypadku usprawnień w najlepszych dostępnych środkach technicznych, lub w przypadku udoskonalenia najlepszych dostępnych środków technicznych Komisja przedstawia odpowiednie wnioski Radzie w celu zaostrzenia, gdy jest to konieczne, wartości dopuszczalnych i wskaźników jakości.

Artykuł 6

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w ciągu dwóch lat po jej notyfikacji. Niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 7

Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do Grenlandii.

Artykuł 8

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 września 1983 r.

W imieniu Rady

C. SIMITIS

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Wartości dopuszczalne, terminy ustalone zgodnie z tymi wartościami oraz procedury monitorowania zrzutów

1. Wartości dopuszczalne i terminy

Sektor przemysłowy ⁽¹⁾	Jednostka miary	Wartości dopuszczalne, jakich należy przestrzegać od dnia	
		1.1.1986	1.1.1989 ⁽²⁾
1. Wydobycie cynku, uszlachetnianie ołowiu i cynku, kadm metaliczny i przemysł metali nieżelaznych	Miligramy kadmu na litr zrzutu	0,3 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾
2. Produkcja związków kadmu	Miligramy kadmu na litr zrzutu	0,5 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾
	Gramy kadmu odprowadzonego na kilogram kadmu przetworzonego	0,5 ⁽⁴⁾	⁽⁵⁾
3. Produkcja pigmentów	Miligramy kadmu na litr zrzutu	0,5 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾
	Gramy kadmu odprowadzonego na kilogram kadmu przetworzonego	0,3 ⁽⁴⁾	⁽⁵⁾
4. Produkcja środków stabilizujących	Miligramy kadmu na litr zrzutu	0,5 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾
	Gramy kadmu odprowadzonego na kilogram kadmu przetworzonego	0,5 ⁽⁴⁾	⁽⁵⁾
5. Produkcja baterii i akumulatorów	Miligramy kadmu na litr zrzutu	0,5 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾
	Gramy kadmu odprowadzonego na kilogram kadmu przetworzonego	1,5 ⁽⁴⁾	⁽⁵⁾
6. Galwanizacja ⁽⁶⁾	Miligramy kadmu na litr zrzutu	0,5 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾
	Gramy kadmu odprowadzonego na kilogram kadmu przetworzonego	0,3 ⁽⁴⁾	⁽⁵⁾
7. Produkcja kwasu fosforowego i/lub nawozów fosforowych z fosforatów ⁽⁷⁾		—	—

⁽¹⁾ Wartości dopuszczalne dla sektorów przemysłowych nie wymienionych w niniejszej tabeli zostaną w razie konieczności ustalone przez Radę w terminie późniejszym. W międzyczasie Państwa Członkowskie ustalą normy emisji dla zrzutów kadmu we własnym zakresie zgodnie z dyrektywą 76/464/EWG. Normy te muszą brać pod uwagę najlepsze dostępne środki techniczne i nie mogą być mniej rygorystyczne niż najbardziej porównywalne wartości dopuszczalne w niniejszym załączniku.

⁽²⁾ Na podstawie doświadczenia uzyskanego w trakcie wykonywania niniejszej dyrektywy oraz zgodnie z art. 5 ust. 3 Komisja przedstawi Radzie, we właściwym czasie, wnioski w sprawie ustalenia bardziej restrykcyjnych wartości dopuszczalnych z myślą o ich wejściu w życie od roku 1992.

⁽³⁾ Miesięczna średnia ważona przepływem koncentracja kadmu ogólnego.

⁽⁴⁾ Średnia miesięczna.

⁽⁵⁾ W chwili obecnej niemożliwe jest ustalenie wartości dopuszczalnych wyrażonych jako ładunek. W razie potrzeby wartości te zostaną ustalone przez Radę zgodnie z art. 5 ust. 3 niniejszej dyrektywy. Jeżeli Rada nie ustali żadnych wartości dopuszczalnych, zachowane zostaną wartości wyrażone jako ładunek, podane w kolumnie „1.1.1986”.

⁽⁶⁾ Państwa Członkowskie mogą zawiesić obowiązywanie wartości dopuszczalnych do dnia 1 stycznia 1989 r. dla zakładów odprowadzających mniej niż 10 kg kadmu rocznie oraz w których całkowita objętość kadzi galwanizacyjnych nie przekracza 1,5 m³, jeżeli względy techniczne i administracyjne czynią takie posunięcie absolutnie niezbędnym.

⁽⁷⁾ W chwili obecnej nie istnieją żadne ekonomicznie opłacalne metody techniczne systematycznego pozyskiwania kadmu ze zrzutów powstających przy produkcji kwasu fosforowego i/lub nawozów fosforowych z fosfatów. Dla takich zrzutów nie ustalono żadnych wartości dopuszczalnych. Brak takich wartości dopuszczalnych nie zwalnia Państw Członkowskich z obowiązku ustalenia norm emisji dla tych zrzutów zgodnie z dyrektywą 76/464/EWG.

2. Wartości dopuszczalne wyrażone poprzez stężenie, które co do zasady nie mogą zostać przekroczone, podane są w powyższej tabeli dla sektorów przemysłowych w sekcjach 2-6. W żadnym przypadku wartości dopuszczalne wyrażone jako maksymalne stężenia, nie mogą być większe niż te wyrażone jako maksymalne ilości podzielone przez zapotrzebowanie na wodę na kilogram badanego kadmu. Niemniej jednak w związku z tym, że stężenie kadmu w ściekach zależy od objętości badanej wody, który jest różny dla różnych procesów i zakładów, wartości dopuszczalne wyrażone przez ilość odprowadzonego kadmu w porównaniu z ilością kadmu badanego, podane w powyższej tabeli, muszą być spełniane we wszystkich przypadkach.
3. Średnie dzienne wartości dopuszczalne są dwa razy większe niż odpowiadające im średnie miesięczne wartości dopuszczalne podane w powyższej tabeli.
4. W celu sprawdzenia, czy zrzuty odpowiadają normom emisji, które zostały ustalone zgodnie z wartościami dopuszczalnymi, ustanowionymi w niniejszym załączniku, musi zostać ustanowiona procedura monitorowania.

Niniejsza procedura musi przewidywać pobieranie i analizę próbek oraz pomiary strumienia ścieków i ilość badanego kadmu.

Jeśli nie da się określić ilości badanego kadmu, procedura monitorowania może opierać się na ilości kadmu, który może być zużyty, biorąc pod uwagę zdolność produkcyjną, na podstawie której oparto wydane uprawnienia.

5. Próbkę reprezentacyjną zostanie pobrana dla zrzutu w okresie 24 godzin. Ilość kadmu odprowadzonego przez okres jednego miesiąca musi zostać wyliczona na podstawie dziennych ilości odprowadzonego kadmu.

Można jednak wprowadzić uproszczoną procedurę monitorowania, w przypadku gdy zakłady przemysłowe nie odprowadzają więcej niż 10 kg kadmu rocznie. W przypadku zakładów galwanizacyjnych można wprowadzić uproszczoną procedurę nadzoru tylko wtedy, gdy całkowita objętość zbiornika galwanicznego jest mniejsza niż 1,5 m³.

ZAŁĄCZNIK II

Wskaźniki jakości

Dla Państw Członkowskich stosujących wyjątek przewidziany w art. 6 ust. 3 dyrektywy 76/464/EWG normy emisji, jakie Państwa Członkowskie muszą ustanowić i zapewnić ich przestrzeganie, zgodnie z art. 5 niniejszej dyrektywy, zostaną ustalone w sposób zapewniający spełnienie odpowiedniego wskaźnika lub wskaźników jakości spośród tych, które są wymienione poniżej, w obszarze, w którym występują zrzuty kadmu. Właściwe władze określają w każdym przypadku ten obszar oraz spośród wskaźników jakości wymienionych w ust. 1 wybiorą wskaźnik lub wskaźniki, które uważają za odpowiednie, biorąc pod uwagę przeznaczenie danego obszaru oraz uwzględnwszy fakt, iż celem niniejszej dyrektywy jest usunięcie wszystkich rodzajów zanieczyszczeń.

1. Wymienione niżej wskaźniki jakości ⁽¹⁾, które zostaną zmierzone wystarczająco blisko miejsca zrzutu, są określone w celu wyeliminowania zanieczyszczeń w rozumieniu dyrektywy 76/464/EWG oraz zgodnie z art. 2 tej dyrektywy ⁽²⁾:
 - 1.1. Całkowite stężenie kadmu w śródlądowych wodach powierzchniowych, dotkniętych oddziaływaniem zrzutów, nie może przekroczyć 5 µg/litr.
 - 1.2. Stężenie rozpuszczonego kadmu w wodach ujścia rzek dotkniętych oddziaływaniem zrzutów nie może przekroczyć 5 µg/litr.
 - 1.3. Stężenie rozpuszczonego kadmu w wodach terytorialnych i w śródlądowych wodach przybrzeżnych innych niż wody ujściowe, dotkniętych oddziaływaniem zrzutów, nie może przekroczyć 2,5 µg/litr.
 - 1.4. W przypadku wód wykorzystywanych do pozyskiwania wody pitnej zawartość kadmu musi być zgodna z wymogami dyrektywy 75/440/EWG ⁽³⁾.
2. Oprócz powyższych wymogów stężenia kadmu muszą zostać określone przez krajową sieć, o której mowa w art. 5, a wyniki muszą zostać porównane z niższymi wartościami stężeń ⁽²⁾:
 - 2.1. W przypadku śródlądowych wód powierzchniowych całkowite stężenie kadmu ma wynosić 1 µg/litr.
 - 2.2. W przypadku wód ujścia rzek stężenie rozpuszczonego kadmu ma wynosić 1 µg/litr.
 - 2.3. W przypadku terytorialnych i śródlądowych wód przybrzeżnych innych niż wody ujścia rzek stężenie rozpuszczonego kadmu ma wynosić 0,5 µg/litr.

Jeśli niniejsze wartości stężeń nie spełniają któregośkolwiek z ustaleń krajowej sieci, o powodach takich niezgodności trzeba powiadomić Komisję.
3. Stężenie kadmu w osadach i/lub skorupiakach, jeśli to możliwe z gatunku *Mytilus edulis*, nie może wzrastać znacząco z upływem czasu.
4. Jeżeli do wód w danym obszarze stosuje się kilka wskaźników jakości, wody te muszą spełniać każdy z nich.

⁽¹⁾ Stężenia kadmu wskazane w 1.1, 1.2 i 1.3 stanowią minimalne wymogi niezbędne do ochrony życia w wodzie.

⁽²⁾ Z wyjątkiem celu jakościowego 1.4 wszystkie stężenia odnoszą się do średniej arytmetycznej z wyników uzyskanych w ciągu jednego roku.

⁽³⁾ Dyrektywa 75/440/EWG dotyczy jakości wymaganej dla wód powierzchniowych służących do pozyskiwania wody pitnej w Państwach Członkowskich (Dz.U. L 194 z 25.7.1975, str. 26). Przewiduje ona obowiązkową zawartość kadmu 5 (g/litr w 95 % pobranych próbek).

ZAŁĄCZNIK III

Referencyjne metody pomiarów

1. Referencyjna metoda analizy, użyta w celu określania zawartości kadmu w wodach, osadach i w skorupiakach, to spektrofotometria absorpcyjna atomowa, którą stosuje się po zabezpieczeniu i odpowiedniej obróbce próbki.

Limity wykrywania ⁽¹⁾ muszą być takie, aby stężenie kadmu mogło zostać zmierzone z dokładnością ⁽¹⁾ $\pm 30\%$ i precyzją ⁽¹⁾ $\pm 30\%$ przy następujących wartościach stężeń:

- w przypadku zrzutów — jedna dziesiąta maksymalnie dozwolonego stężenia kadmu, określonego w zezwoleniu,
- w przypadku wód powierzchniowych — 0,1 $\mu\text{g/litr}$ lub jedna dziesiąta stężenia kadmu określonego we wskaźniku jakości, w zależności od tego, które z nich jest wyższe,
- w przypadku skorupiaków — 0,1 mg/kg wagi mokrej,
- w przypadku osadów — jedna dziesiąta stężenia kadmu w próbce lub 0,1 mg/kg wagi suchej przy procesie osuszania przeprowadzonym w temperaturze między 105 a 110 °C przy wadze stałej, zależnie od tego, która z tych wartości jest wyższa.

2. Pomiar przepływu musi zostać przeprowadzony z dokładnością do $\pm 20\%$.

⁽¹⁾ Definicje tych terminów podane są w dyrektywie Rady 79/869/EWG z dnia 9 października 1979 r. dotyczącej metod pomiaru i częstotliwości pobierania próbek oraz analizy wód powierzchniowych przeznaczonych do pozyskiwania wody pitnej w Państwach Członkowskich (Dz.U. L 271 z 29.10.1979, str. 44).

ZAŁĄCZNIK IV

Procedura monitorowania dla wskaźników jakości

1. Dla każdego zezwolenia przyznanego na mocy niniejszej dyrektywy właściwe władze określą ograniczenia, procedurę monitorowania oraz terminy dostosowania się do odpowiedniego wskaźnika lub wskaźników jakości.
 2. Zgodnie z art. 6 ust. 3 dyrektywy 76/464/EWG dla każdego wybranego i stosowanego wskaźnika jakości przedstawiają Komisji następujące informacje:
 - punkty zrzutu i sposoby rozpraszania,
 - punkty odprowadzania materiałów oraz o sposoby ich odprowadzania,
 - obszar, na którym stosuje się wskaźniki jakości,
 - lokalizacja punktów poboru próbek,
 - częstotliwość pobierania próbek, metody pobierania i badania próbek,
 - uzyskane wyniki.
 3. Próbki muszą być odpowiednio reprezentatywne dla jakości środowiska wodnego na obszarze, na który oddziałują zrzuty, a częstotliwość pobierania próbek musi być wystarczająca do wykazania wszelkich zmian w środowisku wodnym, biorąc w szczególności pod uwagę naturalne wahania w warunkach hydrologicznych.
-